BOSNA I HERCEGOVINA
URED ZA RAZMATRANJE ŽALBI
PODRUŽNICA/FILIJALA BANJA LUKA

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
ФИЛИЈАЛА БАЊА ЛУКА

BOSNIA AND HERZEGOVINA
PROCUREMENT REVIEW BODY
BRANCH OFFICE BANJA LUKA

Број: ЈН2-02-07-1-461-8/25
Бања Лука, 23.4.2025. године

Канцеларија за разматрање жалби Босне и Херцеговине, Филијала Бања Лука рјешавајући по жалби понуђача: "NEXEN" д.о.о. Бања Лука, број NXN-763/26/Ž од 9.3.2026. године, заступаног по пуномоћнику, Борису Мандићу, адвокату из Источног Сарајева, изјављеној на Одлуку о додјели уговора, број 04-272/26 од 25.2.2026. године, уговорног органа ЈЗУ Специјална болница за физикалну медицину и рехабилитацију „Мљечаница" Козарска Дубица, у поступку јавне набавке „Радови изградње фотонапонских соларних електрана са батеријским системом" који се води путем отвореног поступка јавне набавке, на основу члана 111. ст. (1) тачка д) и ст. (10) Закона о јавним набавкама ("Службени гласник БиХ" бр. 39/14, 59/22 і 50/24), на сједници вијећа, одржаној дана 23.4.2025. године, донијела је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

1. Жалба се усваја.

2. Поништава се Одлука о додјели уговора, број 04-272/26 од 25.2.2026. године, и предмет се враћа уговорном органу на поновни поступак.

3. Повратсредстава уплаћених на име накнаде за покретање жалбеног поступка, у износу од 7.500,00 КМ, извршиће се на основу посебног рјешења овог органа.

4. Усваја се захтјев за накнаду трошкова заступања жалиоца од стране адвоката у износу од 987,19 КМ, као и захтјев за накнаду трошкова административне таксе у видини од 50,00 КМ.

5. Обавезује се уговорни орган да надокнади жалиоцу трошкове жаалбеног поступка из тачке 4. овог рјешења у износу од 1.007,19 КМ, у року од 8 дана од дана пријема овог рјешења.

О б р а з л о ж е њ е

Дана 7.11.2025. године уговорни орган ЈЗУ Специјална болница за физикалну медицину и рехабилитацију „Мљечаница“ Козарска Дубица (у даљем тексту: уговорни орган) објавио је обавјештење о набавци број 1182-1-1-99-3-19/25 у отвореном поступку јавне набавке „Радови изградње фотонапонских соларних електрана са батеријским системом“. Исправка обавјештења објављена је дана 18.12.2025. године под бројем 1182-1-1-99-8-23/25.

Након проведеног поступка уговорни орган је донио Одлуку о додјели уговора, број 04-272/26 од 25.2.2026. године, а против које је понуђач “NEXEN“ д.о.о. Бања Лука (у даљем тексту: жалилац), заступан по пумоноћнику, Борису Мандићу, адвокату из Источног Сарајева изјавио жалбу, број NXN-763/26/Ž од 9.3.2026. године, коју је уговорни орган у складу са чланом 100. став (5) Закона о јавним набавкама заједно са Изјашњењем на жалбу прослиједио Канцеларији за разматрање жалби, Филијала Бањалука.

Жалилац у жалби наводи сљедеће:
- Да је предметни поступак јавне набавке проведен од стране незаконито формиране комисије, јер је иста именована са три члана, иако је, с обзиром на процијењену вриједност набавке од 800.000,00 КМ, у складу са чланом 6. став (1)А тачка а) Правилника о успостављању и раду комисије за јавне набавке, морала имати најмање пет чланова. Сматра да наведена одредба има императивни карактер, те да комисија која није формирана у прописаном саставу није имала овлаштење за провођење поступка, због чега су све њене радње и донесени акти незаконити, што за посљедицу има поништење поступка у цијелости.

- Да је комисија за јавну набавку радила без именованог секретара, чиме је, према његовим наводима, повријеђена одредба члана 4. став (3) Правилника о успостављању и раду комисије за набавке. Сматра да наведена одредба има императивни карактер, те да одсуство секретара представља самосталну и битну повреду поступка, будући да секретар обавља кључне административне послове, укључујући припрему записника и вођење документације. Из тога закључује да су записник о прегледу и оцјени понуда, као и све радње комисије, незаконити, те предлаже поништење поступка у цијелости.
- да побијана Одлука о дођели уговора није сачињена у складу са Законом о управном поступку БиХ, јер не садржи јасно разграничен диспозитив нити образложење, усљед чега, према његовим наводима, није могуће испитати законитост исте, што представља битну повреду правила поступка.

- Да су разлози за одбијање његове понуде међусобно контрадикторни, правно неутемељени и засновани на претјераном формализму. Наводи да је комисија истовремено констатовала да стандард није доказан на прописан начин, али и да је достављен цертификат о усклађености, те да је погрешно закључила да се ради о доказивању еквивалента. Сматра да је његова понуда материјално усклађена са захтјевима тендерске документације, те да је одбијање засновано искључиво на форми презентације доказа, супротно судској пракси и начелима Закона о јавним набавкама.

- Да је уговорни орган неосновано оцијенио понуду изабране групе понуђача прихватљивом, иако из достављене документације није могуће недвосмислено утврдити да једно исто лице испуњава кумулативни услов – посједовање ПМП сертификата и одговарајуће високе стручне спреме. Наводи да ПМП сертификат и уговор о ангажману гласе на име једног лица, док диплома гласи на друго име, без икаквог идентификационог доказа који би те документе повезао. Сматра да у таквој ситуацији није доказано испуњење услова из тендерске документације, позивајући се и на релевантну праксу Суда БиХ и Уреда за разматрање жалби.

- Да је уговорни орган неосновано оцијенио понуду одабраног понуђача прихватљивом, иако иста не испуњава услове из тендерске документације у дијелу техничке и професионалне способности. Наводи да достављена Изјава о ангажованом особљу не садржи све обавезне елементе прописане тачком 12. тендерске документације, јер не садржи преглед ангажованих лица са њиховим сертификатима и лиценцама, нити изјаву о њиховом пуном ангажману на реализацији уговора. Поред тога, указује да је уговор о ангажману за ПМП стручњака временски ограничен до 30.05.2026. године, што не гарантује његову расположивост током реализације уговора. Сходно томе, жалилац сматра да понуђач није доказао испуњеност тражених кадровских услова, те да је његова понуда морала бити оцијењена као неприхватљива у складу са чланом 57. Закона о јавним набавкама.

- Да је уговорни орган неосновано оцијенио понуду одабраног понуђача прихватљивом иако иста не испуњава услове из тендерске документације у дијелу техничке и професионалне способности. Наводи да достављена Изјава о ангажованом особљу не садржи све обавезне елементе прописане тачком 12. тендерске документације, и то: преглед сертификата и лиценци за наведена лица, као ни изричиту напомену да ће та лица бити у пуној мјери ангажована на реализацији уговора. Сматра да се ради о суштинским, а не формалним недостацима, те да понуђач није доказао кадровску способност у складу са постављеним условима, због чега је понуда морала бити одбијена као неприхватљива.

- Да одабрани понуђач није доставио ваљане доказе о испуњености услова из тачке 10 Тендерске документације који се односе на измирење обавеза по основу пореза и доприноса. Жалилац посебно истиче да достављено увјерење Регионалног центра Бања Лука од 30.12.2025. године не садржи недвосмислену и експлицитну потврду да понуђач нема доспјелих и неизмирених обавеза, будући да је формулација документа остала недовршена, као и да је исто ограничено напоменом о сврси издавања, што га чини неадекватним доказом у предметном поступку јавне набавке.

- Да је уговорни орган неосновано оцијенио понуду одабраног понуђача прихватљивом, иако иста није припремљена у складу са тачком 16. Тендерске документације која прописује начин одређивања цијене понуде. Истиче се да у обрасцу понуде нису попуњена поља која се односе на понуђени попуст и цијену са укљученим попустом без ПДВ-а, због чега се, према наводима жалиоца, не може недвосмислено утврдити структура цијене, нити испуњеност захтјева из тендерске документације, те да је

понуда као таква требало да буде одбијена у смислу члана 57. став (1) Закона о јавним набавкама.

Жалилац захтјева да се предметна жалба усвоји, поништи Одлука о додјели уговора у предмету набавке, донесе нова одлиука којом се понуда жалиоца оцјењује као једино прихватљивом те жалиоцу надокнаде трошкови правног заступања, трошкови накнаде за покретање жалбеног поступка и трошкови административне таксе.

Актом број: 04-459/26 од 18.3.2026. године, Уговорни орган је у складу са одредбом члана 100. Закона о јавним набавкама, дана 3.2.2025. године доставио Канцеларији за размарање жалби Босне и Херцеговине, филијала Бања Лука изјашњење о наводима жалбе и документацију у вези са предметним поступком јавне набавке, уз констатацију да је предметна жалба дјелимично основана.

У складу с чланом 94. став (3) Закона о јавним набавкама жалилац је актом овог органа број: ЈН2-02-07-461-3/26 од 31.3.2026. године обавијештен о изјашњењу уговорног органа, те му је омогућено да се изјасни о истом. Увидом у спис предмета утврђено је да је жалилац актом, број NXN-763/26/O од 6.4.2026. године одговорио на изјашњење уговорног органа.

Прије упуштања у разматрање жалбених навода овај орган је утврдио да је жалба допуштена, благовремена и изјављена од стране овлаштеног лица, све у складу са чланом 109. Закона о јавним набавкама,

Овај орган је утврдио да су испуњени и формални услови за рјешавање по жалби у складу са члановима 105. и 108. став (3) Закона о јавним набавкама.

Жалба је основана.

Увидом у достављене доказе, те анализом сваког доказа појединачно и у њиховој међусобној вези, а све у односу на жалбене наводе и прописани законски поступак, овај орган је утврдио да је жалба основана.

Жалилац у **првом жалбеном наводу** истиче да је предметни поступак јавне набавке проведен од стране незаконито формиране комисије, јер је иста именована са три члана, иако је, с обзиром на процијењену вриједност набавке од 800.000,00 КМ, у складу са чланом 6. став (1) тачка а) Правилника о успостављању и раду комисије за јавне набавке, морала имати најмање пет чланова. Сматра да наведена одредба има императивни карактер, те да комисија која није формирана у прописаном саставу није имала овлаштење за провођење поступка, због чега су све њене радње и донесени акти незаконити, што за посљедицу има поништење поступка у цијелости.

Уговорни орган у изјашњењу наводи да дјелимично прихвата предметни жалбени навод, признајући да је комисија именована са три члана, што није у складу са чланом 6. став (1) Правилника, имајући у виду процијењену вриједност набавке. Истиче да се

ради о превиду, те се позива на праксу Канцеларије за разматрање жалби према којој неправилно формирана комисија може представљати основ за поништење поступка.

Жалилац у одговору истиче да је неспорно да је комисија формирана супротно Правилнику, те наглашава да уговорни орган, упркос признању основаности жалбеног навода, није поступио у складу са чланом 100. став (3) Закона о јавним набавкама, односно није сам отклонио утврђене неправилности, већ је жалбу прослиједио на даље поступање. Сматра да наведено додатно потврђује незаконитост поступања уговорног органа и основаност жалбе.

Одредбом члана 6. став (1) Правилника о успостављању и раду комисије за јавне набавке прописано је да, приликом именовања комисије, уговорни орган води рачуна да се комисија састоји од најмање три члана, док се у случају уговора чија процијењена вриједност представља вриједносни разред из члана 14. став (2) и (3) Закона, комисија састоји од најмање пет чланова.

Одредбом члана 100. став (3) Закона о јавним набавкама прописано је да, уколико уговорни орган утврди да је жалба дјелимично или у цијелости основана, може својим рјешењем отклонити неправилности или поништити поступак.

Увидом у спис предмета утврђено је да је уговорни орган Рјешењем број 04-1307/25 од 07.11.2025. године именовао комисију за јавну набавку у саставу од три члана. Такође је неспорно да процијењена вриједност предметне набавке износи 800.000,00 КМ без ПДВ-а, те да иста потпада под вриједносни разред из члана 14. став (2) Закона.

Даље је утврђено да је комисија у наведеном саставу извршила преглед и оцјену понуда, те сачинила записник и дала препоруку за избор најповољнијег понуђача.

Истовремено, из садржаја одредбе члана 6. став (1) Правилника произлази да је уговорни орган дужан „водити рачуна“ о саставу комисије, што, према пракси овог органа и судској пракси, има карактер инструкционе норме која упућује на пожељан начин поступања, али не представља строгу процесну претпоставку чије непоштивање аутоматски доводи до ништавости поступка.

У конкретном случају, жалилац није доказао нити учинио вјероватним да је састав комисије од три члана имао утицаја на законитост прегледа и оцјене понуда, нити да су његова права на правну заштиту или равноправан третман била повријеђена.

Полазећи од наведеног, овај орган налази да, иако је уговорни орган приликом именовања комисије одступио од препоруке садржане у Правилнику, такво поступање само по себи не представља битну повреду поступка која би имала за посљедицу поништење поступка јавне набавке.

Наиме, имајући у виду да је ријеч о одредби инструкционог карактера, као и да у конкретном случају није доказано да је наведени недостатак утицао на законитост и

правилност поступка нити на права жалиоца, предметни жалбени навод се оцјењује као неоснован.

Жалилац у **другом жалбеном наводу** истиче да је комисија за јавну набавку радила без именованог секретара, чиме је, према његовим наводима, повријеђена одредба члана 4. став (3) Правилника о успостављању и раду комисије за набавке. Сматра да наведена одредба има императивни карактер, те да одсуство секретара представља самосталну и битну повреду поступка, будући да секретар обавља кључне административне послове, укључујући припрему записника и вођење документације. Из тога закључује да су записник о прегледу и оцјени понуда, као и све радње комисије, незаконити, те предлаже поништење поступка у цијелости.

Уговорни орган у изјашњењу дјелимично прихвата овај жалбени навод, наводећи да секретар комисије није именован, што није у складу са чланом 4. став (3) Правилника, те да се ради о превиду у поступању.

Жалилац у одговору истиче да је неспорно да секретар комисије није именован, те наглашава да је ријеч о императивној законској обавези. Додатно указује да уговорни орган, упркос признању неправилности, није поступио у складу са чланом 100. став (3) Закона о јавним набавкама, односно није сам отклонио утврђени недостатак, што, према његовом ставу, додатно потврђује незаконитост поступка.

Одредбом члана 4. став (3) Правилника о успостављању и раду комисије за јавне набавке прописано је да уговорни орган именује секретара комисије, без права гласа, који врши административне послове за комисију, припрема записник, води документацију и обавља друге послове по налогу предсједавајућег комисије.
Одредбом члана 103. став (1) Закона о јавним набавкама прописано је да Канцеларија за разматрање жалби поништава поступак у цијелости или ђелимично уколико утврди битне повреде поступка које су утицале или могле утицати на законитост поступка.

Увидом у спис предмета утврђено је да Рјешењем о именовању комисије није одређен секретар комисије, нити се из записника о прегледу и оцјени понуда може утврдити да је секретар учествовао у раду комисије. Записник су сачинила и потписала три члана комисије. Међутим, из саме природе послова секретара, како су дефинисани наведеном одредбом Правилника, произлази да секретар нема право одлучивања, већ обавља административно-техничке послове за потребе комисије. Такође, садржај списа предмета не указује на то да записник није сачињен или да документација није вођена, нити је жалилац учинио вјероватним да је евентуално одсуство формално именованог секретара имало утицаја на правилност прегледа и оцјене понуда или на законитост донесене одлуке.

У том смислу, а у складу са праксом овог органа и судском праксом, повреде које се односе на организационо-техничке аспекте рада комисије цијене се кроз њихов стварни утицај на законитост поступка и права учесника, а не само кроз формално одступање од подаконског акта.

Полазећи од наведеног, овај орган налази да неименовање секретара комисије представља неправилност у поступању уговорног органа, али да иста, сама по себи, не представља битну повреду поступка у смислу члана 103. став (1) Закона о јавним набавкама, будући да није доказано нити учињено вјероватним да је иста утицала или могла утицати на законитост поступка или на права жалиоца.
Стога се предметни жалбени навод оцјењује као неоснован.

Жалилац у **трећем жалбеном наводу** истиче да побијана Одлука о додјели уговора није сачињена у складу са Законом о управном поступку БиХ, јер не садржи јасно разграничен диспозитив нити образложење, усљед чега, према његовим наводима, није могуће испитати законитост исте, што представља битну повреду правила поступка.

Уговорни орган оспорава наводе жалбе, истичући да побијана одлука садржи све елементе прописане чланом 70. став (3) Закона о јавним набавкама, укључујући податке о поступку, понуђачима, изабраном понуђачу и разлоге за избор. Наводи да су разлози јасно видљиви из записника о прегледу и оцјени понуда и остале документације, која чини саставни дио списа поступка, те да жалилац не оспорава саму оцјену понуда.

Жалилац остаје код навода жалбе, истичући да образложење мора бити садржано у самој одлуци, те да упућивање на другу документацију не може замијенити законом прописане елементе рјешења. Сматра да му је на тај начин онемогућено остваривање права на дјелотворну правну заштиту.

Одредбом члана 70. став (3) Закона о јавним набавкама прописано је да одлука о избору садржи, између осталог, разлоге за избор најповољније понуде.

Одредбом члана 197. став (3) Закона о управном поступку БиХ прописано је да рјешење садржи диспозитив и образложење, док члан 200. истог закона уређује садржај образложења.

Одредбом члана 103. став (1) Закона о јавним набавкама прописано је да се поступак поништава само у случају битних повреда које су утицале или могле утицати на законитост поступка.

Увидом у побијану одлуку утврђено је да иста садржи назив уговорног органа, број и датум доношења, податке о поступку, изабраном понуђачу, поуку о правном лијеку, као и потпис овлаштеног лица. Даље је утврђено да одлука, иако није формално структурисана кроз јасно одвојене цјелине диспозитива и образложења, садржи податке из којих се може неспорно утврдити о чему је одлучено, односно који понуђач је изабран, као и основ за такву одлуку. Такође, из записника о прегледу и оцјени понуда и друге документације у спису предмета јасно произлазе разлози који су опредијелили уговорни орган приликом доношења одлуке.

При томе, жалилац не оспорава конкретне разлоге оцјене понуда нити утврђену ранг листу, већ указује искључиво на формалне недостатке у погледу структуре одлуке. Није учинио вјероватним да му је због начина сачињавања одлуке онемогућено или отежано

остваривање права на правну заштиту, нити да је наведено имало утицаја на законитост и правилност одлуке.

У складу са праксом овог органа и судском праксом, формални недостаци одлуке који не утичу на њену разумљивост и могућност испитивања законитости, не представљају битну повреду поступка.

Полазећи од наведеног, ово тијело налази да побијана одлука, и поред одређених формалних недостатака у погледу структуре, садржи довољно елемената који омогућавају утврђивање њене садржине и законитости, те да жалилац није доказао да су евентуални недостаци утицали или могли утицати на исход поступка или остваривање његових права.
Стога се предметни жалбени навод оцјењује као неоснован.

Жалилац у **четвртом жалбеном наводу** истиче да су разлози за одбијање његове понуде међусобно контрадикторни, правно неутемељени и засновани на претјераном формализму. Наводи да је комисија истовремено констатовала да стандард није доказан на прописан начин, али и да је достављен цертификат о усклађености, те да је погрешно закључила да се ради о доказивању еквивалента. Сматра да је његова понуда материјално усклађена са захтјевима тендерске документације, те да је одбијање засновано искључиво на форми презентације доказа, супротно судској пракси и начелима Закона о јавним набавкама.

Уговорни орган оспорава наводе жалбе, истичући да разлози одбијања нису контрадикторни, већ комплементарни. Наводи да је комисија утврдила да тражени стандарди нису наведени у техничком листу, како је изричито захтијевано, да је достављен цертификат, али да понуђач није означио да нуди еквивалент, те да постоји недосљедност између документације и Обрасца 3. Истиче да није одлучујуће да ли је достављени доказ „јачи“, већ да ли је достављен на начин прописан тендерском документацијом, те да уговорни орган није овлаштен прихватати алтернативне начине доказивања. Такође наводи да појашњења тендерске документације обавезују понуђаче, те да би супротно поступање нарушило принцип једнаког третмана.

Жалилац остаје код навода жалбе, истичући да су разлози комисије логички искључиви, те да комисија није утврдила да понуђена опрема не испуњава тражене стандарде, већ је одбијање засновала искључиво на форми доказивања. Сматра да је тиме повријеђено начело материјалне истине и једнаког третмана понуђача.

Одредбом члана 54. Закона о јавним набавкама прописано је да техничке спецификације морају омогућити једнак приступ понуђачима, уз обавезу понуђача да докажу усклађеност понуде са захтјевима уговорног органа.

Одредбом члана 56. истог закона прописано је да уговорни орган даје појашњења тендерске документације, која служе за разјашњење захтјева и као таква обавезују учеснике поступка у погледу начина припреме понуде.

Одредбом члана 68. став (4) Закона о јавним набавкама прописано је да уговорни орган одбацује понуду која није у складу са тендерском документацијом.
Начело једнаког третмана из члана 3. Закона обавезује уговорни орган да примјењује исте услове и критерије на све понуђаче.

У поступку правне заштите, поступајући у границама навода жалбе и цијенећи све чињенице утврђене у спису предмета, овај орган је оцијенио да је четврти жалбени навод основан.

Из образложења одлуке о одбијању понуде произлази да је уговорни орган као разлог одбијања навео да тражени стандарди нису доказани на начин прописан тендерском документацијом, јер нису наведени у техничком листу, али је истовремено констатовао да је достављен цертификат о усклађености. Поред тога, понуђачу је стављено на терет да није означио да нуди еквивалент, иако из приложене документације не произлази да је понуђен други производ или другачије техничко рјешење у односу на захтијевано, већ је спорно искључиво питање форме доказивања.

Овакво образложење, посматрано у цјелини, указује да уговорни орган није утврдио материјалну неусклађеност понуде са техничким захтјевима, већ је одбијање засновао искључиво на начину на који су ти захтјеви документовани. Управо у томе лежи суштина спора.

Неспорно је да тендерска документација може прописати форму и начин доказивања одређених карактеристика. Међутим, такви захтјеви не могу бити тумачени на начин који доводи до одбацивања понуде у ситуацији када је из достављених докумената несумњиво могуће утврдити да понуђени производ испуњава тражене стандарде. Сврха техничке документације није да фаворизује формални изглед доказа, већ да омогући провјеру стварне усклађености понуде са захтјевима уговорног органа.

У конкретном случају, достављени цертификат представља релевантан доказ о испуњености стандарда. Сама чињеница да тај доказ није интегрисан у технички лист на начин како је то било формулисано у тендерској документацији не може аутоматски довести до закључка да понуда није прихватљива, уколико је суштинска усклађеност несумњиво доказана.

Овај орган налази да је уговорни орган примјенио претјерано формалистички приступ, занемарујући материјалну садржину понуде. Закон о јавним набавкама не штити форму ради форме, већ обезбјеђује законит, транспарентан и конкурентан поступак у којем се оцјењује стварна способност и усклађеност понуђача. У супротном, поступак би се свео на техничко елиминисање понуда због начина презентације доказа, иако је захтијевани квалитет фактички испуњен.

Позивање уговорног органа на начело једнаког третмана није довољно да оправда одбијање понуде, јер једнак третман не значи механичку примјену формалних услова без оцјене њихове сврхе и значаја. Напротив, једнак третман захтијева да се свим понуђачима признају релевантни докази који објективно потврђују испуњеност услова, без непотребног формализма.

Како из списа предмета не произлази да понуђена опрема не испуњава тражене стандарде, већ искључиво да доказ није представљен у прeферираном формату, овај орган закључује да нису постојали законски основи за одбацивање понуде по члану 68. став (4) Закона.

Сходно наведеном, четврти жалбени навод је оцијењен као основан, јер је уговорни орган одбио понуду жалиоца због формалних недостатака који нису утицали на материјалну усклађеност понуде са тендерском документацијом. Из тог разлога, побијана одлука се у овом дијелу не може одржати на снази, што има за посљедицу жалбени навод цијенити **основаним**.

Жалилац у **петом жалбеном наводу** истиче да је уговорни орган неосновано оцијенио понуду изабране групе понуђача прихватљивом, иако из достављене документације није могуће недвосмислено утврдити да једно исто лице испуњава кумулативни услов – посједовање PMP сертификата и одговарајуће високе стручне спреме. Наводи да PMP сертификат и уговор о ангажману гласе на име једног лица, док диплома гласи на друго име, без икаквог идентификационог доказа који би те документе повезао. Сматра да у таквој ситуацији није доказано испуњење услова из тендерске документације, позивајући се и на релевантну праксу Суда БиХ и Уреда за разматрање жалби.

Уговорни орган оспорава наводе жалбе као неосноване, истичући да је изабрани понуђач доставио сву тражену документацију: изјаву о ангажованом особљу, PMP сертификат, уговор о ангажману и диплому. Наводи да је из изјаве јасно видљиво које лице је номинирано, те да PMP сертификат и уговор о ангажману потврђују ангажман тог лица, док диплома доказује постојање тражене стручне спреме. Посебно наглашава да тендерска документација није прописала обавезу достављања идентификационих података (ЈМБГ, број личног документа и сл.) ради повезивања докумената, те да евентуалне разлике у имену не могу аутоматски довести до неприхватљивости понуде. Истиче да је овлаштен да документацију цијени суштински, те да је у конкретном случају утврђено да понуђач располаже траженим кадром. Додаје да би супротно поступање представљало претјерани формализам, супротан принципима Закона о јавним набавкама.

Жалилац остаје код навода жалбе, истичући да се не ради о формалном, већ о суштинском недостатку, јер није доказано да једно конкретно лице истовремено посједује PMP сертификат и одговарајућу стручну спрему. Наглашава да разлика у презименима не представља мању грешку, већ указује на постојање два различита лица, те да уговорни орган није имао ниједан објективан доказ којим би их повезао. Сматра да се испуњеност услова не може заснивати на претпоставкама, већ искључиво на јасним и провјерљивим доказима из понуде. Додатно истиче да тендерска документација не мора изричито прописивати врсту идентификационог документа, јер је обавеза понуђача да на недвосмислен начин докаже испуњење услова. Закључује да је уговорни орган прихватањем овакве понуде повриједио принцип једнаког третмана, јер је једном понуђачу омогућио доказивање способности на основу претпоставки, а не на основу јасних доказа.

У поступку правне заштите, поступајући у границама навода жалбе, овај орган је оцијенио да је предметни жалбени навод основан у дијелу који се односи на потребу додатног појашњења достављене документације, те да је у поступку поновне оцјене понуде неопходно отклонити постојеће недоумице у погледу испуњености кадровског услова.

Из утврђеног чињеничног стања произлази да је изабрана група понуђача, ради доказивања испуњености услова који се односи на ангажовање лица са РМР сертификатом и одговарајућом високом стручном спремом, доставила изјаву о ангажованом особљу, РМР сертификат, уговор о ангажману и диплому. Међутим, извршеним увидом у наведене документе утврђено је да РМР сертификат и уговор о ангажману гласе на једно име, док диплома гласи на друго име, при чему у понуди није приложен ниједан додатни доказ или објашњење из којег би се са сигурношћу могло закључити да се наведени документи односе на исто лице.

Иако је уговорни орган прихватио понуду полазећи од суштинске оцјене достављене документације, овај орган налази да се у конкретном случају не ради о питању форме, већ о чињеничној нејасноћи која директно утиче на утврђивање испуњености кумулативног услова из тендерске документације. Наиме, без јасног повезивања достављених докумената није могуће са потребним степеном извјесности утврдити да једно конкретно лице истовремено посједује и тражени сертификат и одговарајућу стручну спрему.

С друге стране, сама постојећа неусклађеност у именима не може аутоматски водити закључку да услов није испуњен, будући да је могуће да се ради о истом лицу код којег је дошло до промјене презимена или друге околности која се може документовано разјаснити. Управо због тога, а ради правилног и потпуног утврђивања чињеничног стања, уговорни орган је био дужан да затражи појашњење у складу са овлашћењима која има у поступку оцјене понуда.

Појашњење у оваквим случајевима не представља накнадно достављање нових доказа о способности, већ служи искључиво разјашњењу већ приложене документације у дијелу у којем постоји објективна нејасноћа. Достављање, примјера ради, доказа о промјени презимена или другог идентификационог акта не би мијењало садржину понуде, већ би само омогућило правилно тумачење већ достављених докумената.

Овај орган стога налази да је уговорни орган, прихватајући понуду без претходног разјашњења наведене недоумице, непотпуно утврдио чињенично стање. Истовремено, није било основа ни за непосредно одбацивање понуде без пружања могућности да се постојећа нејасноћа отклони, јер се ради о питању које је могуће разријешити без нарушавања начела једнаког третмана и без измјене саме понуде.

Сходно наведеном, у поступку поновне оцјене понуде уговорни орган је дужан да од изабране групе понуђача затражи појашњење у погледу идентитета лица на које се односе РМР сертификат, уговор о ангажману и диплома, како би се на несумњив начин утврдило да ли је испуњен кумулативни кадровски услов из тендерске документације.

Из наведених разлога, предметни жалбени навод је оцијењен као основан у дијелу који се односи на непотпуно утврђено чињенично стање, те је потребно да уговорни орган у поновном поступку отклони уочене нејасноће путем одговарајућег појашњења.

Жалилац у **шестом жалбеном наводу** истиче да је уговорни орган неосновано оцијенио понуду одабраног понуђача прихватљивом, иако иста не испуњава услове из тендерске документације у дијелу техничке и професионалне способности. Наводи да достављена Изјава о ангажованом особљу не садржи све обавезне елементе прописане тачком 12. тендерске документације, јер не садржи преглед ангажованих лица са њиховим сертификатима и лиценцама, нити изјаву о њиховом пуном ангажману на реализацији уговора. Поред тога, указује да је уговор о ангажману за РМР стручњака временски ограничен до 30.05.2026. године, што не гарантује његову расположивост током реализације уговора. Сходно томе, жалилац сматра да понуђач није доказао испуњеност тражених кадровских услова, те да је његова понуда морала бити оцијењена као неприхватљива у складу са чланом 57. Закона о јавним набавкама.

Уговорни орган сматра жалбени навод неоснованим, истичући да је достављена документација довољна за утврђивање испуњености услова. Наводи да, иако Изјава о ангажованом особљу не садржи таксативно наведене сертификате у самом тексту, у понуди су достављени РМР сертификат и уговор о ангажману за исто лице, те је лице јасно идентификовано. Сматра да је сврха Изјаве – идентификација ангажованог лица – у потпуности испуњена, док су докази о квалификацијама садржани у осталој документацији. У погледу изостанка формулације о „пуном ангажману", уговорни орган оцјењује да се ради о небитном формалном недостатку који не утиче на способност понуђача. Даље, истиче да тендерском документацијом није прописано трајање уговора о ангажману, нити обавеза да исти покрива цијели период реализације уговора, те да се питање евентуалног продужења ангажмана односи на фазу извршења уговора, а не на квалификацију. Закључује да није дошло до повреде закона, већ да је извршена суштинска оцјена понуде у складу са принципима јавних набавки.

Жалилац остаје при наводима жалбе, истичући да уговорни орган погрешно своди сврху Изјаве о ангажованом особљу на пуку идентификацију лица. Наглашава да је тендерском документацијом јасно прописано да Изјава мора садржавати и преглед сертификата и лиценци, као и потврду о пуном ангажману, те да ови елементи представљају суштински, а не формални дио доказа о кадровској способности. Сматра да накнадно „раздвајање" доказа – тако што се дио налази у Изјави, а дио у осталој документацији – представља недозвољено преобликовање услова тендерске документације у корист одабраног понуђача. У погледу временског ограничења уговора о ангажману, жалилац истиче да кадровска способност подразумијева стварну расположивост стручњака за реализацију уговора, те да уговор ограничен до 30.05.2026. године не обезбјеђује такву гаранцију, имајући у виду неизвјесност трајања поступка и реализације. Закључује да је уговорни орган прихватањем овакве понуде поступио супротно тендерској документацији и принципу једнаког третмана, јер је једном понуђачу омогућио да услове испуни условно и непотпуно, док су остали били дужни да их докажу недвосмислено.

Одредбом члана 57. став (1) Закона о јавним набавкама прописано је да је понуђач дужан да се придржава захтјева и услова из тендерске документације, те да се понуда која није у складу са тим захтјевима одбацује као неприхватљива.

Одредбом члана 3. Закона утврђени су основни принципи поступка јавних набавки, укључујући принцип транспарентности и једнаког третмана понуђача.

Такође, тачком 12. тендерске документације јасно је прописан садржај Изјаве о ангажованом особљу, као и обавеза достављања доказа о квалификацијама и ангажману траженог кадра.

Увидом у понуду одабраног понуђача утврђено је да достављена Изјава о ангажованом особљу не садржи све елементе прописане тендерском документацијом, с обзиром на то да у истој није дат преглед сертификата и лиценци ангажованих лица, нити је садржана изричита изјава о њиховом пуном ангажману на реализацији предметног уговора

Даље је утврђено да је у понуди приложен PMP сертификат, као и уговор о ангажману за наведено лице, међутим исти нису интегрисани у садржај Изјаве о ангажованом особљу на начин који је изричито захтијеван Тендерском документацијом, односно нису чине јединствену и недвосмислену цјелину којом би се доказала испуњеност траженог услова.

Такође је утврђено да је уговор о ангажману закључен са роком важења до 30.05.2026. године, при чему из достављене документације не произилази да је обезбијеђена неспорна и континуирана расположивост наведеног стручног лица током читавог периода реализације уговора, имајући у виду да је трајање предметног уговора о јавној набавци неодређено у моменту подношења понуде

Цијенећи све достављене доказе у њиховој укупности, утврђено је да из понуде о одабраног понуђача није могуће недвосмислено и без додатног тумачења закључити да исти располаже траженим кадровским капацитетом у обиму и на начин који је прописан Тендерском документацијом, што доводи у питање усклађеност понуде са обавезним квалификационим захтјевима и њен статус прихватљивости у смислу одредби Закона о јавним набавкама.

Полазећи од наведеног, овај орган налази да понуда одабраног понуђача није сачињена у складу са захтјевима тендерске документације у дијелу који се односи на доказивање техничке и професионалне способности, те да уговорни орган није могао исту оцијенити прихватљивом.
Прихватањем понуде која не садржи доказе у форми и садржају прописаном тендерском документацијом, уговорни орган је поступио супротно члану 57. став (1) и члану 65. Закона о јавним набавкама, као и принципима из члана 3. истог закона.

Сходно томе, жалбени навод се усваја као **основан**.

Жалилац у **седмом жалбеном наводу** истиче да је уговорни орган неосновано оцијенио понуду одабраног понуђача прихватљивом иако иста не испуњава услове из тендерске документације у дијелу техничке и професионалне способности. Наводи да достављена

Изјава о ангажованом особљу не садржи све обавезне елементе прописане тачком 12. тендерске документације, и то: преглед сертификата и лиценци за наведена лица, као ни изричиту напомену да ће та лица бити у пуној мјери ангажована на реализацији уговора. Сматра да се ради о суштинским, а не формалним недостацима, те да понуђач није доказао кадровску способност у складу са постављеним условима, због чега је понуда морала бити одбијена као неприхватљива.

Уговорни орган оспорава наводе жалбе као неосноване, наводећи да достављена Изјава о ангажованом особљу, у комбинацији са осталом документацијом из понуде (сертификати, лиценце, дипломе), представља довољан доказ о испуњености услова. Истиче да тендерска документација не искључује могућност да се квалификације доказују и другим документима у понуди, те да се понуда оцјењује као цјелина, а не изоловано поједини документи. Наглашава да изостављање дословне формулације или навођења сертификата у самој изјави не представља суштински недостатак, јер не доводи у питање идентитет, квалификације нити способност понуђача. Такође указује да је питање стварног ангажмана лица ствар фазе извршења уговора, а не квалификације.

Жалилац остаје при наводима жалбе, истичући да тендерска документација јасно прописује садржај Изјаве о ангажованом особљу, укључујући обавезу навођења сертификата/лиценци и потврде о пуном ангажману. Сматра да ови елементи нису формални, већ суштински, јер омогућавају недвосмислену провјеру испуњености услова. Наводи да накнадно „попуњавање“ недостатака кроз другу документацију представља недопустиво одступање од тендерске документације. Такође указује да непостојање изричите обавезе ангажовања лица доводи у питање стварну расположивост кадрова, те да је уговорни орган повриједио одредбе закона које налажу строго придржавање тендерске документације.

Одредбе члана 3. Закона о јавним набавкама (начела транспарентности и једнаког третмана), члана 48. и 49. (техничка и професионална способност), члана 57. став (1) (неприхватљивост понуде која не испуњава услове тендерске документације) и члана 65. Закона (обавеза уговорног органа да се придржава услова из тендерске документације). Такође, релевантне су и одредбе Закона о управном поступку БиХ које се односе на начело законитости и утврђивање материјалне истине.

Увидом у понуду одабраног понуђача утврђено је да је достављена Изјава о ангажованом особљу која садржи списак ангажованих лица. Међутим, у самој изјави нису наведени сертификати и лиценце за та лица, нити је садржана изричита напомена да ће иста лица бити у пуној мјери ангажована на реализацији уговора у случају додјеле. Истовремено, у осталом дијелу понуде достављени су појединачни докази о квалификацијама (сертификати, лиценце, дипломе), на основу којих је уговорни орган извршио оцјену да понуђач располаже траженим кадром.

У поступку правне заштите, поступајући у границама навода жалбе, а на основу утврђеног чињеничног стања и релевантних законских одредаба, овај орган је оцијенио да је седми жалбени навод основан.

Из списа предмета неспорно произлази да је тендерском документацијом, у тачки 12, прецизно прописан садржај Изјаве о ангажованом особљу, укључујући обавезу да иста садржи податке о сертификатима и лиценцама за наведена лица, као и изричиту потврду да ће та лица бити у пуној мјери ангажована на реализацији уговора у случају додјеле. Дакле, уговорни орган је унапријед одредио не само врсту доказа, већ и обавезне елементе документа којим се доказује кадровска способност.

Увидом у понуду одабраног понуђача утврђено је да достављена Изјава о ангажованом особљу не садржи наведене елементе. У самој изјави није дат преглед сертификата и лиценци за предложена лица, нити је садржана изричита изјава о њиховом пуном ангажману на реализацији уговора. Иако су у осталом дијелу понуде приложени појединачни сертификати, лиценце и дипломе, то не може замијенити обавезни садржај саме изјаве која је тендерском документацијом дефинисана као посебан доказ.

Супротно ставу уговорног органа, не ради се о пуком формалном пропусту. Обавеза навођења сертификата и лиценци у самој изјави има за циљ да се на јасан, систематизован и недвосмислен начин прикаже повезаност конкретних квалификација са конкретним лицима. Једнако тако, изричита потврда о пуном ангажману лица представља доказ стварне расположивости кадрова за извршење предмета набавке. Ови елементи су суштински за оцјену професионалне способности и не могу бити прећутно надомјештени другим документима који су распоређени у различитим дијеловима понуде.

Прихватањем документације која не одговара изричито прописаном садржају, уговорни орган је фактички релативизовао властите услове из тендерске документације. Такво поступање није у складу са чланом 65. Закона, којим је прописана обавеза придржавања услова из тендерске документације, нити са начелом једнаког третмана из члана 3. Закона, јер се једном понуђачу омогућава доказивање способности на начин који није предвиђен за све учеснике.

Посебно је значајно да се испуњеност услова квалификације мора оцјењивати у тренутку подношења понуде, на основу јасних и потпуних доказа. Није прихватљиво да уговорни орган накнадним тумачењем или спајањем различитих докумената реконструише доказ који је морао бити дат у форми и садржају прописаном тендерском документацијом.

Сходно томе, овај орган налази да одабрани понуђач није доказао техничку и професионалну способност на начин прописан тендерском документацијом, те да је његова понуда неправилно оцијењена као прихватљива.

Из наведених разлога, седми жалбени навод је оцијењен као **основан**.

У **осмом жалбеном наводу** жалилац оспорава правилност оцјене понуде одабраног понуђача као прихватљиве, наводећи да исти није доставио ваљане доказе о испуњености услова из тачке 10 Тендерске документације који се односе на измирење обавеза по основу пореза и доприноса. Жалилац посебно истиче да достављено увјерење Регионалног центра Бања Лука од 30.12.2025. године не садржи недвосмислену и експлицитну потврду да понуђач нема доспјелих и неизмирених обавеза, будући да је формулација документа остала недовршена, као и да је исто ограничено напоменом о сврси издавања, што га чини неадекватним доказом у предметном поступку јавне набавке

У изјашњењу на жалбу Уговорни орган оспорава наводе Жалиоца као неосноване, наводећи да је достављено увјерење надлежног пореског органа уредно цијењено као јавна исправа која потврђује стање обавеза на релевантан дан. Уговорни орган истиче да Тендерском документацијом није прописана обавеза да увјерење садржи тачно одређену формулацију, већ је битно да потиче од надлежног органа и да се односи на релевантан период, при чему се из садржаја увјерења не може закључити постојање неизмирених обавеза. Такође се наводи да формулација о сврси издавања представља стандардну административну напомену која не утиче на доказну снагу документа нити ограничава његову употребу у поступку јавне набавке

У одговору на изјашњење Уговорног органа Жалилац остаје при наводима из жалбе, додатно наглашавајући да се у поступку јавне набавке испуњеност услова мора доказати јасним и недвосмисленим увјерењем надлежног органа, из којег се експлицитно види да понуђач нема доспјелих и неизмирених обавеза. Жалилац понавља да предметно увјерење не садржи такву потврду, те да нејасна и недовршена формулација не омогућава провјеру испуњености квалификационог услова, док се додатно указује да је ограничење сврхе издавања супротно кориштењу документа у предметном отвореном поступку јавне набавкеИз списа предмета произлази да је одабрани понуђач, ради доказивања испуњености услова из тачке 10 Тендерске документације, доставио увјерење надлежног пореског органа – Регионалног центра Бања Лука, од 30.12.2025. године. Наведени документ представља јавну исправу издату од надлежног органа, те као такав ужива претпоставку вјеродостојности све док се не докаже супротно.

Жалилац оспорава доказну снагу наведеног увјерења, указујући на недовршену формулацију и напомену о сврси издавања. Међутим, увидом у цјелокупан садржај документа не произлази постојање било каквих доспјелих и неизмирених обавеза, нити је достављен било какав доказ који би указао на супротно.

Чињеница да увјерење не садржи дословно формулисану реченицу да понуђач „нема доспјелих и неизмирених обавеза“ не значи да исти документ нема доказну вриједност. Тендерском документацијом није прописана обавеза употребе одређене формулације, већ је од значаја да документ потиче од надлежног органа и да се односи на релевантан временски период. Управо ти услови су у конкретном случају испуњени.

Овај орган налази да се доказна снага јавне исправе не може доводити у питање искључиво на основу стилистичких или административних недостатака у тексту,

уколико је њена суштина јасна и уколико из документа не произлази постојање спорних обавеза. Формулација о сврси издавања представља уобичајену административну напомену и не ограничава употребу документа у поступку јавне набавке, нити утиче на његову суштинску вриједност као доказа.

При томе, у поступцима јавних набавки оцјена доказа мора бити заснована на њиховом стварном садржају, а не на формалистичком приступу који би јавне исправе чинио неприхватљивим због језичких или техничких особености. У конкретном случају, уговорни орган је правилно цијенио достављено увјерење као довољан доказ испуњености услова.

Како жалилац није доказао да је одабрани понуђач имао доспјеле и неизмирене обавезе, нити да је достављени документ правно неваљан, није било основа за искључење понуде по овом основу.

Сходно наведеном, осми жалбени навод је оцијењен као **неоснован**.

Жалилац у **деветом жалбеном наводу** истиче да је уговорни орган неосновано оцијенио понуду одабраног понуђача прихватљивом, иако иста није припремљена у складу са тачком 16. Тендерске документације која прописује начин одређивања цијене понуде. Истиче се да у обрасцу понуде нису попуњена поља која се односе на понуђени попуст и цијену са укљученим попустом без ПДВ-а, због чега се, према наводима жалиоца, не може недвосмислено утврдити структура цијене, нити испуњеност захтјева из тендерске документације, те да је понуда као таква требало да буде одбијена у смислу члана 57. став (1) Закона о јавним набавкама

Уговорни орган у изјашњењу наводи да је жалбени навод неоснован јер су сви битни елементи цијене јасно исказани, односно цијена без ПДВ-а, ПДВ и укупна цијена са ПДВ-ом, те да непопуњавање поља за попуст не утиче на суштину понуде, будући да из структуре понуде произилази да попуст није понуђен. Наводи се да се цијена утврђује из укупности понуде, а не искључиво из формалног попуњавања сваког поља, те да се ради о формалном недостатку који не утиче на валидност понуде

Жалилац у одговору на изјашњење истиче да су захтјеви из тендерске документације јасни и обавезујући, те да непопуњавање поља која се односе на попуст и цијену са укљученим попустом представља суштински недостатак, јер онемогућава утврђивање начина формирања цијене и нарушава упоредивост понуда. Наводи се да уговорни орган није овлаштен да претпоставља или реконструише податке који нису наведени у обрасцу, те да је таквим поступањем повријеђен члан 57. став (1) и члан 65. Закона о јавним набавкама, као и принципи из члана 3. истог закона

Правни основ за одлучивање по овом жалбеном наводу садржан је у члану 3, члану 57. став (1) и члану 65. Закона о јавним набавкама Босне и Херцеговине, којима је прописана обавеза понуђача да припреми понуду у складу са тендерском документацијом, као и обавеза уговорног органа да понуде оцјењује строго у складу са прописаним условима, уз поштовање принципа транспарентности, једнаког третмана и недискриминације

Увидом у понуду одабраног понуђача утврђено је да у обрасцу за цијену понуде нису попуњена поља која се односе на понуђени попуст и цијену са укљученим попустом без ПДВ-а, док су цијена без ПДВ-а, ПДВ и укупна цијена са ПДВ-ом исказани. На основу овако достављених података може се утврдити коначна понуђена цијена, као и да попуст није понуђен, односно да је исти износио нула, при чему не постоји нејасноћа у погледу економског садржаја понуде нити њене упоредивости са другим понудама

Цијенећи наводе страна у поступку, овај орган налази да непопуњавање поља за попуст и цијену са укљученим попустом представља одступање од форме прописане тендерском документацијом, али не представља недостатак који доводи у питање суштину понуде у смислу њене јасности, одређености и упоредивости. Из укупности достављених података недвосмислено произилази коначна цијена понуде, као и да попуст није понуђен, те се не може прихватити став да је дошло до повреде која би захтијевала одбијање понуде као неприхватљиве

С тим у вези, правилно је становиште уговорног органа да се у конкретном случају ради о формалном недостатку који не утиче на суштину понуде нити на исход поступка јавне набавке. Прихватање понуде није довело до повреде принципа из члана 3. Закона о јавним набавкама, јер су сви понуђачи били у једнаком положају, а цијене су биле упоредиве и јасно утврђене

Имајући у виду наведено, овај орган налази да није дошло до повреде члана 57. став (1) нити члана 65. Закона о јавним набавкама, нити до повреде начела законитости и материјалне истине из Закона о управном поступку, јер је чињенично стање правилно и потпуно утврђено, а материјално право правилно примијењено

Из наведених разлога жалбени навод се оцијенио као **неоснован.**

Уговорни орган је дужан у наставку поступка, у складу са изнесеним ставовима овог органа и одредбама Закона о јавним набавкама, окончати овај поступак јавне набаве.

На основу напријед наведеног, а имајући у виду основаност четири жалбена навода, што доводи до поништења спорних аката, одлучено је као у диспозитиву, у складу са чланом 111. став (1) тачка д) Закона о јавним набавкама и чланом 230. став (2) Закона о управном поступку („Службени гласник БиХ“, број 29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13 и 53/16).

Пуномоћник жалиоца, адвокат Борис Мандић из Источног Сарајева, у складу с приказаним Трошковником у жалби, потражује надокнаду трошкова жалбеног поступка по основу адвокатског заступања у износу од 987,19 КМ, а што је у складу с тарифним бројем 3 и 12 Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката („Сл. гласник Републике Српске” бр: 68/05, 34/16, 66/17, 64/23) при чему вриједност бода износи 3,00 КМ по Члану 14. наведене Тарифе. Основано жалилац потражује накнаду трошкова по основу уплаћене административне таксе у висини од 50,00 КМ, која је уплаћена и доказ о томе се налази у спису предмета, у складу са ставом Суда Босне и

Херцеговине изнијетом у Пресуди број: С1 3 У 041448 23 Увп од 25.10.2023.године, ради чега је одлучено као у диспозитиву овог рјешења.

Повратуплаћених средстава на име накнаде за покретање жалбеног поступка у износу од 7.500,00 КМ извршит ће се посебним актом, то ће се повратуплаћених средстава на име накнаде жалбеног поступка у наведеном износу извршити посебним актом, а у складу са чланом 108. став (7) Закона о јавним набавкама и чланом 5. Инструкције о начину уплате, контроле и повратанакнада прописаних чланом 108. истог Закона ("Службени гласник БиХ" број: 61/24

Поука о правном лијеку: Ово Рјешење је коначно и извршно. Против овог Рјешења може се тужбом покренути управни спор пред Судом Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема Рјешења. Такса на тужбу износи 100,00 КМ.

ПРЕДСЈЕДНИК ВИЈЕЋА

Драган Билић

Доставити:
1. Жалиоцу,
2. Уговорном органу,
3. Изабраном понуђачу
4. У спис предмета